

Vlaams
Parlement

ingediend op **103** (2019) – Nr. 1
19 september 2019 (2019)

Voorstel van decreet

van Katrien Schryvers, Lorin Parys, Freya Saeys,
Tine van der Vloet, Vera Jans en Elke Sleurs

houdende wijziging van de wet van 8 april 1965
betreffende de jeugdbescherming,
het ten laste nemen van minderjarigen die een
als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd
en het herstel van de door dit feit
veroorzaakte schade
en het decreet van 15 februari 2019
betreffende het jeugddelinquentierecht,
wat de overgangsbepalingen betreft

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

De decreetgever maakte de expliciete keuze voor een gefaseerde inwerkingtreding van de gesloten oriëntatie en gesloten begeleiding in de gemeenschapsinstellingen in functie van het vooraf realiseren van de nodige randvoorwaarden, dit zowel door het creëren van bijkomende flankerende capaciteit voor verontrusting en voor gesloten opvang in private voorzieningen en de inhoudelijke transitie van de gemeenschapsinstellingen. De decreetgever besliste om in de tussentijd hiervoor nodig de huidige regeling voor plaatsing in de gemeenschapsinstellingen te bestendigen zoals ze was.

Uit analyse en overleg blijkt dat om die overgangperiode zorgzaam te overbruggen een aantal zaken moet worden verduidelijkt of gerepareerd.

Meer concreet betreft het minimale wijzigingen aan de slotbepalingen van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht en een herstel van een aantal bepalingen van de Jeugdbeschermingswet van 8 april 1965. Het gaat om een aantal technische rechtzettingen waarbij zaken die te veel werden geschrapt uit de Jeugdbeschermingswet hersteld worden.

2 Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Met de voorgestelde wijziging worden twee zaken verduidelijkt:

- de decreetgever maakte de keuze in de overgangperiode de huidige regeling van plaatsing in een gemeenschapsinstelling te behouden, met inbegrip van de regeling van verlengde ondertoezichtstelling overeenkomstig artikel 37, §3, 1° en 2°, bij vonnis ten gronde. Om de gerezen onduidelijkheid met betrekking tot de verlengingsmogelijkheid tot plaatsing in de gemeenschapsinstelling recht te zetten, wordt met dit artikel verduidelijkt dat de huidige leeftijdsgrenzen behouden blijven;
- de niet-schorsende werking van een hoger beroep en de onmogelijkheid om ten gronde verzet aan te tekenen tegen vonnissen tot verlengd toezicht van de jeugdrechtbank, voorzien in artikel 37, §3, vierde lid, van de Jeugdbeschermingswet, werden ongewild opgeheven met artikel 50, 9°, van het decreet van 15 februari 2019. Met de voorgestelde wijziging wordt deze opheffing ongedaan gemaakt en opnieuw ingevoerd in de Jeugdbeschermingswet waardoor het hoger beroep opnieuw geen schorsende werking heeft en de plaatsing in een gemeenschapsinstelling kan doorlopen tijdens de beroepstermijn. Verzet tegen vonnissen van de jeugdrechtbank wordt uitgesloten.

Artikel 3 en 4

Deze artikelen betreffen een materiële wijziging in functie van het herstel van artikel 57bis van de Jeugdbeschermingswet met betrekking tot uithandengeving.

Artikel 5

Artikel 52ter van de Jeugdbeschermingswet regelt ook de rechtswaarborgen (hoorrecht, recht op bijstand van een advocaat, inhoud beschikking enzovoort) voor maatregelen genomen in VOS-zaken (VOS: verontrustende opvoedingssituatie) in de voorbereidende rechtspleging. Door het voorgestelde herstel van de oorspronkelijke bepaling van de Jeugdbeschermingswet worden de rechtswaarborgen uit artikel 52ter enkel opgeheven voor de reacties genomen op grond van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht. Deze rechtswaarborgen voor jongeren onder het jeugddelinquentierecht zijn immers al opgenomen in het decreet.

Door de voorgestelde toevoeging aan artikel 52ter van de Jeugdbeschermingswet is ook in de overgangperiode tot aan de inwerkingtreding van de gesloten oriëntatie en gesloten begeleiding in de gemeenschapsinstellingen verzet tegen een voorlopige plaatsing in een gemeenschapsinstelling uitgesloten.

Artikel 6

Door de keuze van de decreetgever voor een gefaseerde inwerkingtreding van de gesloten oriëntatie en gesloten begeleiding in de gemeenschapsinstellingen en het realiseren van de nodige randvoorwaarden, wordt in de tussentijd de huidige regeling voor plaatsing in de gemeenschapsinstellingen bestendigd.

Wegens het nog niet in werking treden van de artikelen 26 en 27 met betrekking tot gesloten oriëntatie en gesloten begeleiding zou door een letterlijke lezing van het gewijzigde artikel 52quater van de Jeugdbeschermingswet de bijzondere beroepstermijn van 48 uren niet langer van toepassing zijn op een plaatsing in een gemeenschapsinstelling, waardoor men terugvalt op de gemeenrechtelijke beroepstermijn van 30 dagen. Ook de bepaling dat het hof van beroep binnen de 15 dagen een arrest moet vellen op straffe van verval van de maatregel van gesloten plaatsing is dan zonder voorwerp.

Met dit herstel van de oorspronkelijke formulering van artikel 52quater van de Jeugdbeschermingswet worden deze rechtswaarborgen opnieuw ingevoerd. De tekst van artikel 52quater wordt alleen aangepast op twee punten:

- 1° een verwijzing naar de personen zoals bedoeld in artikel 14 van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, zoals ook elders in de Jeugdbeschermingswet gebeurde;
- 2° de bepalingen die eerder vernietigd werden door het Grondwettelijk Hof worden niet opnieuw ingevoegd.

Artikel 7

Door de gefaseerde inwerkingtreding van het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht en in het bijzonder de uitgestelde inwerkingtreding voor de langdurige begeleiding van maximaal twee, vijf of zeven jaar in de gemeenschapsinstelling, als alternatief voor uithandengeving, wordt met dit artikel in de overgangperiode de mogelijkheid tot uithandengeving zoals voorzien in artikel 57bis van de Jeugdbeschermingswet hersteld. De terminologie wordt aangepast in functie van het nieuwe decreet, terroristische misdrijven en ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht worden opgenomen en er wordt geëxpliciteerd dat de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van gedetineerden, en de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, van toepassing zijn.

Artikel 8

Artikel 63quater van de Jeugdbeschermingswet regelt de rechtswaarborgen (duur voorlopige rechtspleging, hoorrecht, recht op bijstand van een advocaat, bijzondere beroepstermijn bij een gesloten plaatsing) in VOS-zaken in de voorbereidende rechtspleging. Door de wijziging die werd doorgevoerd met artikel 77 van het Jeugddelinquentiedecreet zijn deze waarborgen enkel nog van toepassing op de procedures over ontzetting uit het ouderlijk gezag en toezicht op de gezinsbijslagen en niet langer op de gerechtelijke VOS-procedure, hetgeen uiteraard niet de bedoeling was.

Om die reden wordt de oorspronkelijke tekst van artikel 63quater van de Jeugdbeschermingswet opnieuw ingevoerd. Enkel de verwijzing naar artikel 52bis van de Jeugdbeschermingswet kan weggelaten worden aangezien de duur van de voorlopige rechtspleging wordt geregeld door artikel 51 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp.

Artikel 9

Ten eerste wordt aan artikel 87, §1, derde lid, van het decreet Jeugddelinquentie een zinsnede toegevoegd zodat duidelijk is dat voor een voorlopige maatregel of maatregel die werd uitgesproken door de jeugdrechtbank met toepassing van de wet van 8 april 1965, de regeling zoals die van toepassing is op het ogenblik van het uitspreken van de maatregel, van toepassing blijft, inclusief de herzieningsmogelijkheid, zoals voorzien in artikel 60 van voormelde wet. Dit is in lijn met de zienswijze in de memorie van toelichting van het decreet (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1670/1, p. 77).

Vertrekkende van de idee dat een lopende (voorlopige) maatregel is opgestart vanuit de filosofie van de Jeugdbeschermingswet is het verdedigbaar dat ook de oude regels, inclusief de mogelijkheid tot herziening zoals die van toepassing is op het ogenblik van het opleggen van de maatregel, van toepassing blijven.

Loopt een voorlopige maatregel, opgelegd voor 1 september 2019, door na 1 september 2019, dan is artikel 60 van de Jeugdbeschermingswet van toepassing voor de herziening van deze maatregel. Dit houdt in dat een lopende voorlopige maatregel bevestigd, ingetrokken of vervangen kan worden door een voorlopige maatregel uit de Jeugdbeschermingswet, en met toepassing van de regels van de Jeugdbeschermingswet.

Wanneer een maatregel ten gronde, opgelegd voor 1 september 2019, doorloopt na 1 september 2019, dan verloopt de herziening eveneens volgens artikel 60 van de Jeugdbeschermingswet. Dit houdt in dat een lopende maatregel ten gronde bevestigd, ingetrokken of vervangen kan worden door een maatregel uit de Jeugdbeschermingswet, en met toepassing van de regels van de Jeugdbeschermingswet.

Start er een nieuwe fase in de rechtspleging en wordt de jongere na 1 september 2019 ten gronde berecht, dan moeten de sancties van het nieuwe decreet worden toegepast, met inachtneming van het verbod van retro-activiteit van de strengere Strafwet.

Ten tweede, gelet dat aan de voorwaarde dat een jongere al eerder geplaatst moet geweest zijn in 'gesloten oriëntatie/begeleiding' niet kan worden voldaan wegens 'nog niet in werking' getreden, wordt aan artikel 87 een paragraaf 3 toegevoegd om te verduidelijken dat zolang de bepalingen inzake gesloten begeleiding nog niet in werking zijn getreden, een plaatsing in een gemeenschapsinstelling op basis van artikel 37, 8°, wordt bedoeld. Op die manier wordt een operationele overgang naar de nieuwe voorwaarden tot uithandengeving geëxpliciteerd.

Ten derde, door de gefaseerde inwerkingtreding van het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht en in het bijzonder doordat de bepalingen met betrekking tot gesloten plaatsing in dat decreet nog niet in werking treden, is het niet mogelijk om een minderjarige toe te vertrouwen aan een gesloten afdeling van een gemeenschapsinstelling als vervangende maatregel voor de maatregel 'voorwaarden' en de sancties 'positief project', 'ambulante sanctie', 'voorwaarden'. Via de voorgestelde wijziging wordt een plaatsing in een gesloten afdeling van een gemeenschapsinstelling als vervangende maatregel of sanctie mogelijk, onder de voorwaarden bepaald in de Jeugdbeschermingswet (duur tot 20 jaar, termijnen en criteria voor plaatsing).

Artikel 10

Door de gefaseerde inwerkingtreding van de langdurige begeleiding van maximaal twee, vijf of zeven jaar in de gemeenschapsinstelling als alternatief voor uithandengeving, wordt met dit artikel in de overgangperiode de uithandengeving op grond van artikel 38 van het decreet uitgesteld.

Artikel 11

Dit artikel bepaalt de datum van inwerkingtreding.

Katrien SCHRYVERS
Lorin PARYS
Freya SAEYS
Tine VAN DER VLOET
Vera JANS
Elke SLEURS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 37, §3, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 februari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor het eerste lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De onder paragraaf 2, 8°, bedoelde maatregelen nemen een einde wanneer betrokkene de leeftijd van achttien jaar bereikt.”;

2° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.”.

Art. 3. In artikel 48, §2, tweede lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 2 februari 1994 en gewijzigd bij de wet van 27 december 2006 en het decreet van 15 februari 2019, wordt de zinsnede “artikel 38 van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht” vervangen door de zinsnede “artikel 57bis”.

Art. 4. In artikel 49, vierde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 2 februari 1994, de wet van 13 juni 2006 en het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht wordt de zinsnede “artikel 38 van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht” vervangen door de zinsnede “artikel 57bis”.

Art. 5. In artikel 52ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 2 februari 1994 en gewijzigd bij de wetten van 15 mei 2006, 27 december 2006 en het decreet van 15 februari 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor het eerste lid worden drie leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“In de gevallen zoals bedoeld in artikel 52, en voor zover van toepassing op de procedure zoals vermeld in artikel 63ter, eerste lid, a), moet de jongere die de leeftijd van twaalf jaar bereikt heeft, vóór enige maatregel wordt getroffen door de jeugdrechter, persoonlijk worden gehoord, tenzij hij niet gevonden kan worden, zijn gezondheidstoestand het niet toelaat of hij weigert te verschijnen.

De betrokkene heeft, telkens als hij voor de jeugdrechtbank verschijnt, recht op bijstand van een advocaat. Deze advocaat wordt, in voorkomend geval, aangewezen overeenkomstig artikel 54bis. Behoudens de gevallen waarin de zaak bij de jeugdrechtbank aanhangig is overeenkomstig artikel 45, 2, b) of c), kan de jeugdrechter evenwel een afzonderlijk onderhoud met de betrokkene hebben.

De beschikking omvat een samenvatting van de elementen die betrekking hebben op zijn persoonlijkheid of op zijn milieu, welke de beslissing rechtvaardigen, en, in voorkomend geval, een samenvatting van de ten laste gelegde feiten. Zij maakt tevens melding van het feit dat de betrokkene werd gehoord of van de redenen waarom dit niet gebeurde.”;

2° aan het vijfde lid wordt na het woord “jeugddelinquentierecht” de zinsnede “en een voorlopige plaatsing in een open of gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling, bedoeld in artikel 37, §2, 8°” toegevoegd.

Art. 6. Artikel 52quater van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 2 februari 1994 en gewijzigd bij de wetten van 15 mei 2006, 27 december 2006 en het decreet van 15 februari 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 52quater. Voor wat betreft de personen, bedoeld in artikel 14 van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, kan de rechter of de jeugdrechtbank, naar gelang van het geval, in de gevallen, bedoeld in de artikelen 52, 52bis en 52ter, een maatregel van bewaring bevelen, voor een termijn van ten hoogste drie maanden, in een gesloten opvoedingsafdeling, ingericht door de bevoegde overheden.

Deze beslissing kan enkel worden genomen indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° de betrokkene geeft blijk van een gedrag dat voor hemzelf of voor anderen gevaarlijk is;
- 2° er bestaan ernstige redenen om te vrezen dat de betrokkene, indien hij opnieuw in vrijheid wordt gesteld, nieuwe misdaden of wanbedrijven pleegt, zich aan het gerecht onttrekt, bewijsmateriaal probeert te doen verdwijnen of tot een heimelijke verstandhouding komt met derden.

Deze maatregelen kunnen slechts eenmaal en na kennisgeving van het door de instelling opgestelde medisch-psychisch verslag worden verlengd nadat de betrokkene en zijn raadsman werden gehoord.

Niettemin kunnen de voormelde maatregelen elke maand worden verlengd bij gemotiveerde beslissing van, naar gelang van het geval, de rechter of de jeugdrechtbank. De beslissing moet gegrond zijn op ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die betrekking hebben op de vereisten van de openbare veiligheid of eigen zijn aan de persoonlijkheid van de betrokkene en die de handhaving van deze maatregelen noodzakelijk maken. De betrokkene, zijn raadsman en de directeur van de instelling worden vooraf gehoord.

Hoger beroep tegen de beschikkingen of vonnissen bedoeld in de vorige leden moet ingesteld worden binnen een termijn van achtenveertig uren, die ten aanzien van het openbaar ministerie loopt vanaf de mededeling van de beschikking of van het vonnis en ten aanzien van de andere partijen in het geding vanaf het vervullen van de vormvereisten, bedoeld in artikel 52ter, vierde lid. Het beroep kan worden ingesteld door een verklaring aan de directeur van de instelling of aan de persoon die de directeur hiertoe aanstelt. De directeur schrijft de beroepen in een genummerd en geparafeerd register in. Hij geeft er onmiddellijk kennis van aan de griffie van de bevoegde rechtbank en zendt haar per aangetekende brief een uittreksel van het register.

De jeugdkamer van het hof van beroep behandelt de zaak en doet uitspraak binnen vijftien werkdagen te rekenen van de akte van hoger beroep. Na het verstrijken van deze termijn vervalt de maatregel. De termijn wordt geschorst tijdens de duur van het uitstel toegekend op verzoek van de verdediging.

De termijn van dagvaarding voor het Hof bedraagt drie dagen.”.

Art. 7. Artikel 57bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 13 juni 2006 en gewijzigd bij de wet van 31 juli 2009, het decreet van 15 juli 2016 en het decreet van 15 februari 2019, wordt als volgt gewijzigd:

1° paragraaf 1, opgeheven bij het decreet van februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“§1. Als de minderjarige verdachte op het tijdstip van het plegen van het jeugddelict zestien jaar of ouder was en de jeugdrechtbank een van de sancties, vermeld in artikel 29, §2, van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht of een plaatsing ten gronde in een open of gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling, bedoeld in artikel 37, §2, 8°, niet geschikt acht, kan ze de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en de zaak naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor ofwel, indien de betrokkene ervan wordt verdacht een wanbedrijf of correctionaliseerbare misdaad te hebben gepleegd, een bijzondere kamer binnen de jeugdrechtbank die het gemeen strafrecht en de gemeenrechtelijke strafprocedure toepast, als daartoe grond bestaat, ofwel, indien de betrokkene ervan wordt verdacht een niet-correctionaliseerbare misdaad te hebben gepleegd, een hof van assisen dat samengesteld is overeenkomstig de bepalingen van artikel 119, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, als daartoe grond bestaat.

De jeugdrechtbank kan evenwel slechts beslissen tot uithandengeving indien bovendien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de betrokkene is reeds eerder het voorwerp geweest van een of meerdere van de in artikel 37, §2, §2bis of §2ter, bedoelde maatregelen, van een herstelrechtelijk aanbod als bedoeld in de artikelen 37bis tot en met 37quinquies of van een sanctie op grond van artikel 29, §2, van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht;
- 2° het gepleegde jeugddelict betreft een feit zoals bedoeld in de artikelen 373, 375, 393 tot en met 397, 400, 401, 417ter, 417quater, 468, 469, 470 en 471 tot en met 475 van het Strafwetboek of een poging tot het plegen van een feit zoals bedoeld in de artikelen 393 tot en met 397 van het Strafwetboek. De jeugdrechtbank kan ook beslissen tot uithandengeving wanneer de minderjarige verdachte een feit heeft gepleegd als vermeld in de artikelen 136bis, 136ter, 136quater, 136sexies, 137, 140 en 141 van het Strafwetboek, die, als ze door een meerderjarige gepleegd zouden zijn, strafbaar worden gesteld met een gevangenisstraf van vijf tot tien jaar of een zwaardere straf.

De motivering gebeurt in functie van de persoonlijkheid van de betrokkene en van zijn omgeving en de maturiteitsgraad van de betrokkene.

Deze bepaling kan worden toegepast zelfs indien de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. In dit geval wordt hij gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van dit hoofdstuk.”;

2° paragraaf 2, opgeheven bij het decreet van 15 februari 2019, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“§2. De jeugdrechtbank kan de zaak slechts uit handen geven na de in artikel 50, tweede lid, bedoelde maatschappelijke en medisch-psychologische onderzoeken te hebben doen verrichten.

Het medisch-psychologisch onderzoek is erop gericht de situatie te evalueren in functie van de persoonlijkheid van de betrokkene en van zijn omgeving en van de maturiteitsgraad van de betrokkene. De aard, frequentie en ernst

van de feiten die de betrokkene ten laste worden gelegd, worden in overweging genomen in zoverre ze bijdragen tot de evaluatie van zijn persoonlijkheid. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels volgens welke het medisch-psychologisch onderzoek dient te worden verricht.

Evenwel:

- 1° kan de jeugdrechtbank de zaak uit handen geven zonder over het verslag van het medisch-psychologisch onderzoek te beschikken, wanneer zij constateert dat de betrokkene zich aan dit onderzoek onttrekt of weigert zich eraan te onderwerpen;
- 2° kan de jeugdrechtbank de zaak uit handen geven zonder een maatschappelijk onderzoek te moeten laten uitvoeren en zonder een medisch-psychologisch onderzoek te moeten vragen, indien bij vonnis een maatregel of sanctie op grond van artikel 29, §2, van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht al genomen is ten aanzien van een persoon die nog geen achttien jaar is en die een of meer in de artikelen 323, 373 tot en met 378, 392 tot en met 394, 401 en 468 tot en met 476 van het Strafwetboek bedoelde feiten heeft gepleegd, nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en die persoon opnieuw wordt vervolgd omdat hij na die eerste veroordeling weer een of meer van voornoemde feiten heeft gepleegd. De stukken van de vorige procedure worden bij die van de nieuwe procedure gevoegd;
- 3° doet de jeugdrechtbank onder dezelfde voorwaarden, vermeld in punt 2°, uitspraak over de vordering tot het uit handen geven ten aanzien van een minderjarige verdachte die een feit, dat als misdad wordt omschreven en waarop een straf staat die hoger ligt dan twintig jaar hoofdgevangenisstraf, heeft gepleegd nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en pas wordt vervolgd nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.”;
- 3° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede “artikel 38, §2, derde lid, 1°, van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht” vervangen door de zinsnede “paragraaf 2, derde lid, 1°”;
- 4° in paragraaf 3, tweede lid, wordt de zinsnede “artikel 38, §2, derde lid, 2° en 3°, van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht” vervangen door de zinsnede “paragraaf 2, derde lid, 2° en 3°”;
- 5° in paragraaf 5 wordt de zinsnede “artikel 38 van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht” vervangen door het woord “dit”;
- 6° in paragraaf 6 wordt de zinsnede “artikel 38 van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht” vervangen door de woorden “deze bepaling”;
- 7° er wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. De basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van gedetineerden, en de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, zijn van toepassing.”.

Art. 8. Artikel 63quater van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 2 februari 1994 en gewijzigd bij de wet van 27 december 2006 en het decreet van 15 februari 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 63quater. De artikelen 52ter en 52quater, negende en tiende lid, zijn van overeenkomstige toepassing op de maatregelen genomen ten gevolge van de vorderingen zoals bedoeld in artikel 63ter, eerste lid, a).”.

Art. 9. In artikel 87 van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugd-delinquentierecht worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, derde lid, wordt de zinsnede “, met inbegrip van de herzieningsmogelijkheid, vermeld in artikel 60 van voormelde wet.” toegevoegd;

2° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Voor een beslissing tot uithandengeving als vermeld in artikel 38, §2, tweede lid, van dit decreet, wordt een plaatsing in een openbare gemeenschapsinstelling als vermeld in artikel 37, §2, 8°, van de wet van 8 april 1965, gelijkgesteld met de sancties, vermeld in artikel 35, 36 en 37 van dit decreet.”;

3° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Een plaatsing of een voorlopige plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling van een openbare gemeenschapsinstelling, bedoeld respectievelijk in artikel 37, §2quater, tweede lid, en artikel 52 van de wet van 8 april 1965, kan als vervangende reactie worden opgelegd als vermeld in artikel 25, §8, derde, vierde en vijfde lid, artikel 32, derde lid, artikel 33, derde lid, en artikel 34, §1, derde lid, van dit decreet.”.

Art. 10. In artikel 89, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt tussen de zinsnede “37, §8,” en het getal “39” de zinsnede “38,” ingevoegd.

Art. 11. Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 september 2019.

Katrien SCHRYVERS
Lorin PARYS
Freya SAEYS
Tine VAN DER VLOET
Vera JANS
Elke SLEURS